

W kąpielach na balu. — Dziwna rzecz, jak te dwie siostry nie jednakowo tańczą. Jedna lekka jak piórko a druga...

— Cóż w tem dziwnego! ta druga jest cięższa o dziesięć tysięcy posagu.

Profesor historii sztuki do jednego z uczniów: Pan widziałeś wspaniały tum koloński. Czy panu, gdyś wstępował do tego arcydzieła architektury nie szczególnego nie wpadło w oko.

Uczeń: O tak, panie profesorze, jakaś młodziutka, bardzo piękna Angielka.

Nasze dzieci — Plosę pani, cy to plawda, że pani ma foltepien w zolondecku?

— Gdzie? w żołądku? Co ty mówisz?

— A bo mamcia mówiła, że pani ma zęby jak klawiatuła.

Także komplement. Młody poeta... Bardzo się cieszę, że mam zaszczyt poznania pani. Mąż pani jest najlepszym moim przyjacielem.

Dama. O mój mąż jest prawdziwie zakochany w panu. Choćby pan byle co napisał, on zawsze się tem zachwyca.

Z ogrodu przyniosła róż wieniec,
Staneła przed mamą bez lęku —
A liczko jej krasiał rumieniec
Tak piękny, jak różę w jej ręku.
— »Spłonionaś coś bardzo ma rybko?«
— »To z wiatru — odrzekła przytomnie,«
»Był silny, a biegłam dość szybko...«
I oczka spuściła w dół skromnie,
I na tem skończona rozmowa,
Rumieniec już jasna przyczyna...
Lecz... Zosia nie rzekła ni słowa,
Ze wiatr był w postaci blondyna!...

Antek.

Mysli z pod zebra.

Ludzi podzielić można na takich, którzy byli, są i będą, na takich, którzy nigdy nie byli i na takich, którzy nigdy nie będą. Zdaje się to być absurdem, a jednak tak jest w istocie. Ludźmi takimi, jacy byli, są i będą zajmuje się — historia, ludźmi, jacy nigdy nie byli — poezja, jakimi nigdy nie będą — etyka.

Choć tak małe
Krople rosy,
Patrz w nich całe
Lśnią niebiosy.

Są dobroczyńcy, którzy wcale na wdzięczność nie zasługują.

Miłość jest majem życia — małżeństwo często prima aprilis.

Nawet najprzezorniejszego spotykają rozczarowania.

»Bądź w miarę głupi«. Oto najwyższa mądrość świata.

Są kobiety, które kłamią ustami, oczami a nawet sercem.

Złych cygar pozbywamy się prędko, do brych — jeszcze prędej.

Najczęściej rozum przychodzi dopiero po... zrobieniu kapitalnego głupstwa.

Dzisiejszy uczony.

Cóż to jego obchodzi.
Ze dach nad nim się pali.
Ze dziejowych przewrotów
Słychać grzmot już w oddali.

On w zakletem wciąż kole
W jeden ulkwit punkt oczka
Cały rozum zatopił
W »wydzielinach wymoczka«.

Cóż go może obchodzić
Bliska ludów zawierja,
Bo on pisze rozprawę
»Jakim kontusz był Reja«.

Lis.

Po trzy na każdego.

Podczas obiadu, który korpus oficerski w pewnem małym miasteczku dał na cześć generała odbywającego inspekcję, usługował do obiadu służący oficerski. Między innymi potrawami podano także pączki. Służący ów przychodzi do generała i podaje mu półmisek. Generał bierze dwa pączki, służący atoli nie odchodzi, a gdy generał zdziwiony nań spogląda, służący szepcze mu do ucha, tak by sąsiedzi nie słyszeli: »po trzy sztuki wypada na każdego panie generale«.

Ukarany.

Gospodarz (do nowego lokatora). A więc z mieszkania pan zadowolony; sprowadzisz się pan pierwszego. Towarzystwo znajdziesz pan tu bardzo przyjemne. — Ale a propos jak się podobała panu moja żona?

Lokator (z zachwytem). O! nadzwyczaj, tak miła, piękna i przyjemna!

Gospodarz (z niechęcią). Bardzo mi przykro, ale w tej chwili rozmyśliłem się i nie mogę panu wynająć mieszkania.

Tajemnicze sesje.

— Mój mężu powiedz mi, co wy tam radzicie na owych posiedzeniach, które się częstokroć przeciągają do rana.

— Ach moja duszko obrabiamy sprawę tak wielkiej wagi — że nawet przed tobą muszę je trzymać w tajemnicy.

MYŚLI I ZDANIA.

Każdy człowiek byłby skromnym, gdyby choć raz w swoim życiu umarł; przekonałby się bowiem, że świat i bez niego dalej istnieć może.

Poradnik domowy.

Sposób, aby mieć zawsze w domu pieniądze.

Gdy chcesz mieć zawsze w domu pieniądze, wyszukaj najpierw starą pannę, która nie jest dewotką i którą nigdy nie bolały zęby i w pierwszym dniu po pełni ukradnij jej stary, wyszły z obiegu, miedziany pieniążek. Następnie wyszukaj starego kawalera, któryby nie chciał uchodzić za młodego i pełnego sił, któryby nie farbował wąsów, nie czernił brody i nie był łysy i podczas pierwszej kwadry o północy pożycz od niego stary, wyszły z obiegu, srebrny pieniążek. Potem zanieś te pieniądze do jednookiego kowala, który nigdy jeszcze nie był piany i poproś go, by jednym uderzeniem młota tak zmiażdżył te pieniążki, by nikt na nich żadnego nie mógł wyczytać napisu. Potem podczas nowiu u małżeństwa, które się ze sobą nigdy jeszcze nie kłóciło, ukradnij dwa gwoździe i przybij te pieniądze w swej sypialni, jeśli ją masz, nad łóżkiem. Dopóki tych pieniędzy nikt nie ukradnie, dopóty możesz być pewnym, że będziesz miał pieniądze w domu.

Telegramy „Wesołego Kurjerka”.

Kraków. Według najświeższych wiadomości *Kurjera Polskiego*, nasz dobry polski poeta Rossowski jest ni mniej ni więcej, tylko moskalem i nazywa się Rossowskij (*Kur. Pol. N. 204 trzecia szpalta na drugiej kolumnie*).

Berlin. Bismarck się wściekł i podaje się do rozwodu. Odkrył podobno romans cesarza Wilhelma z Rosją.

Warszawa. Nie ma nikogo. Wszyscy wyjechali do wód. Pozostała tylko wielka kupa dziegciu.

Szczawinica. Galileusze, którzy tu przyjechali chudzi jak suszone śledzie, obecnie wyglądają jak baki z raj. a tuczy ich po warszawsku Jasiłozynski. Ze mnie samego już się zrobiła baryłka i boję się, abym nie pękł. Przysyłajcie ciłipatem ob ręce.

Korespondencje Redakcji.

P. M. D. C. w Szczawnicy. Nadesłane rzeczy nie nadają się do *Wesołego Kurjerka*, widocznie świeże powietrze wpływa z pożytkiem tylko na pańskie zdrowie, ale nie na humor. Używaj więc pan świeżego powietrza jak najdłużej.

P. E. Mil... w Krakowie. Niestety nie umiemy. Gdy pan do swej myśli dobierze innego rytmu i rymu, a ten rytm i rym obloką w słowa inną myśl, to wówczas — zobaczymy.

P. Faustowi we Lwowie. Dziękujemy, ale z nadesłanego wiersza korzystać nie możemy. Prosimy o inne.

P. Fritzowi z Jarosławia.

Panie Fritz
Z wierszy nic.

P. B. we Lwowie. Pański wiersz się zaczyna strofką:

W parku siedzieli oboje
Przy srebrnym blasku księżycy,
A jasny promień słońca
Krasiał różowe jej lica.

Musimy wyznać, że jeszcze nigdy nie widzieliśmy takiego oświetlenia, gdzieby równocześnie świecił księżyc i jasny promień słońca. Postaraj się pan o patent na swój nowy sposób oświetlenia, a może oświecisz i siebie i zaoszczędzisz nam czytania tak pięknych wierszy.